

Arbat je bil an sovdat jen je ste ja dvefti petlet. Potle je doba anga starga kerace jen ta ga je prosu, naj ga vzeme gane sabo, da bi vstan prusila. Pršla sta do pri vasi jen sta prusila jemperge. Tem jek nejsu tepli jernit sej noc, vsta sta bla neprej jen sta pršla do kuga gradta. Jen sta pršla koso glich grad zamirali. Te dva sta zabela prout, ce jih vzamejo cez noc. Jen pole pa reknu ta graf: Ta besic mi nejinamo ki bet, ci boste pejsi? Izakarj den je reknu tasheraoi, sej je prostora dosti. Jen potle je reknu graf, de strobi. Ej je reknu ta, jest se nec na krajim, im ze dosti prostoru, bom se tu. Jen potle ta gaspud je reknu: Inu nej bo tle in iasta kluce vod vrik hramu jen vod grada. Ma tu vama puvajim, jest na to bom nle urjek, bosta x mozjena. Ti dva sta bla veselo motr. Te stari, k je bu truden, je de ser pree k' proutka, ta mladi je nej vogen kakitru jen je ser veicrjo skihat. Lupa je bla glich zavrela, kar je anapst vdarla jen pree je rekni v rajfinki ocklu: Cem past, cem past. I deji, je reknu ta, ki je veicrjo kuhov. In kumej je tu zreknu, kar pade ana clovejska noga vol. Pole kaone spept, Cem past, cem past? I deji, kej tu zmirej praisi, ker je ana dnoga nej bo se ta druga je reknu ta, k se nej nec bar. In kuhat je veicrjo narrej: Pala je se ta druga noga in spept je nekaj reknu: Cem past cem past. In ta je zacer ze bet hnd, de bu cev clovek je de kej ga zmirej tu praisi. Pavis ce ces, ce ne rej pesti, de bu cev clovek je jen ta, ki je bla ze jpen. Jen pole je pala ana roka, jen pole se ta druga, jen pole se glarahjen stam. narrej, de je padu cev clovek. Jen pole ta clovek je stav an cept na gmahji po tampe oognjisi. Ta je biv rej hnd, da kej mu tam na poti stopi. Ce ces mi pomagaj kej, ce ne rej spravi v kaisen kot; jest te ne maram na poti in kar pahnu ga je vod sebe. Ta mrtu je staba an cest taku, karor ga je biv pahnu, pole mu je rej s prostam pomigov, de nej gre z njim. Jen ta je biv hnd, kej de mu zrej miga, k' nej se po puve, de serjov. I caki de nuveicerpam, potle bom ist staba. Jen pole je vzer ta sklejto jen je neza notic ker, um'sper, de bla uccerjale. Al ta mrtu se je vzdigne in je ces ga nim. Karurkot je ser, povoad mu je bivja trobitam. Ta je biv rej hnd, de kej de hod'ka nim, jen reknu je, de nej b' mu poma, gov vsaj, sklejto na mizo prrest, al ta mrtu je zmirej movicov. Jen pole k je nuveicerpov, mu je ta mrtu spept migoj, de nej gre z nim v hram. Ta živ ga je zraj vbugovjen ser je v hram, ta mrtu mu je pokozov kter kluc nej vzame, de bo vodpru. Jen pole k sta bla prildit hram je bla ana matika v koti jen ta mrtu mu je reknu, de nej kople, ta je x biv rej hnd, de kej bo von kop v kopav. Ce ces, kopli sam, ce ne rej pesti, hej si sprosit ku jest. Jen ta rej tu kopat, zatu je zacel ta mrtvi kopat, jen pole k je kopal k je prsu do anga sode. Jen pole je mu je kazov, de nej vzdigne. I koga to bom vzdignu, var, vzdigni si sam, sai si močen. Sest tacih k sem jest, k ga na vzdigne, pejt k ga bom jest vzdignoval. Dolger ga je silu nazadnje je mogu venter sam vzdignit. Potle ga je silu silu, de nej vod maši, al ta je reknu, I ase na dotakne. Vod maši si sam, ce ces jest ne bom. Ma tu je mrtu sam vod mašu. Motr je bluc en po polhn sod cekinov. Spept ga je silu de nej kon vzane al' taj je reknu, de von se nec ne potakne, de nemu nle mar. I deji gresta v druh hram. Tam sta nepllatipet matiko. Mrtu je ta guga silu de nej kople, pole je ga je silu, de nej vzdigne, hnd nej tov; potle se nej vod maši, t' d' d' e. Von se nej tri volene stvari prtaknt. Motr so neplli povhen pot solajim. - Bla sta xota treci hram, tam so ble same evanc karce. Ta mrtvi mu je s prostam kazov, de nej dnarje vzame jen de nej vod maši, ta je biv rej ze hnd, kej ga ta zmirej drazi; zgrablu je ta mrtvega.

jén vrqu ga je ~~od~~ ^{pod}. Zdej je sam ta mrtu ^{sam} ~~rod~~ v odmasu; jén pole je spragavru.
 Treiem s' ti, k'neji oblogov, zekaj c' b' s' bu ti kakine reči potaknu, raztrga bi te biv,
 ko prah, jén pepevinjet bi bu moogu se naprej tpt. Taku s' me nej' vodrejn. Pole
 ga je spelov i ta prvi ^{hran} grad jén mu je reku: ^{vi} ~~Vi~~ zdej ti povejm, v prvem ^{hrani} ~~hrani~~ v prvem
 rodi so pami cekni. Tu je ^{hrani} ~~hrani~~ maj'ga v seta Jota, jest sam je pestu zakupano in tu je Trope
 Ker s' me udrejn. V drugem ^{hrani} ~~hrani~~ so pami solarji, tu so tisti solarji, ktere sem jest
 za davk pr kmete preveč gov. Tu, povejai grofi, de nej' med kmete rozdeli. V treiem
 grad so pami evankree, in tu je tisti dmar, kterga sem jaz ^a ~~muč~~ ^a. Od teza
 naj' grof pov sebi ~~od~~ obtrzi, pov nej' nej' v bogin da. Ja, tu je one prv, je
 reku ta žio mrtunnu, ali meni na bodo verjeli in jest za gvišnu v dubu
 ne bom. Ta mrtu je nej' reku: o neč se na boj, bom se jest sklen, de boi
~~ta~~ ^{ta} svoje v vrbiv. Ten potlej je reku ta: Na prv. Na pole sta sila voba
 s hrana; mrtu mu je kar naenkrat zginu. Kar je prinjor je nešča unga
 sterca mrtvega. Ker se ježe dan delov, Zatu je šev in je gledav skoz okno ~~voknu~~.
 Klermi so prvi prv z gudej gor jén so se menli po poti: Aga, zdej bonno spejt
 Dva mlitice ^{in krali} ~~in krali~~ spejt bonno imejli dost sepla, ker gvišnu sta voba mrtva.
 Kar zagledajo unga, ki je skoz voknu gledov. Grof ga je kar proč zepnu, de
 nej' se zahvali; de ga je čez novo gustu not, jén de mu je pestu taku dobro
 večerjo, ne nej' de bi se denarje dajev. Ten potlej je reku: Tsej sem vejdin, de
 ho taru; jén šev je v blizne vas ^{Kruha} ~~prost~~. Jén se prín v bogato hišo jén je
 prave, de imaje kaku vepu zamj. Ta gospodinja ga je vzela unga je pustila ~~na~~
 doma, de je hišo varov; drugi so pešpli na pul isplat. In zdej se tist' dan,
 Koker je von prv šev je prín strah spejt v grad in je začel grofa ~~stano~~
 prest, taru, de so mu va' udpo otrpuepli. ^{koliko} ~~časa~~ de mu je obljubu, de mu
 ho dar ~~na~~ ^{denar}. Drugi dan je premiševal ali bi dar ali ne. Že je tov poslat po
 služabnik; dmar, kar ga je zgrozvalu. Retu je sej' grem lenku, ker sem bu prej; tem ni
 strah, ni na more. Al strah mu je zagrozu prej ^{ta} večer, de ga tuđ drugi ^{lanke}
 vobli. Te nej' naj' nič maral jén nič mu nej' dar ^{un} ~~mu~~. Kar ga začne drug
 dan spejt strast. Martu morš bet ^{stano} ~~stano~~, je kričal strah, ker ti ni krič,
 de jest se zvirnej topim. Ten semler b'ga biv, de bi ne biv grof za trdn
 v obljubu, de ho dmar najaj dar. Ten potlej ga je pestu jén se šev. Drug dan je
 nej' dar grof vokalcat, ki se znejde tak in tak clook. ^{Arcei} ~~Arcei~~ je ^{bi} ~~bi~~ se v vas.
 Grof ga je k sebi poklicov jén mu je tov dar cev sod cekni; al ta je reku,
 de ima pov poda zavost, jén je pestu polovico grofa. Grof je zdej spoznov,
 kaku dobr clook de je in je bu veser in bogat. Uni je nej' denarje x
 naluzju in je šev po svejt. Amen.

3